

си. — „Ами парици имашъ ли?“ го попита дѣдо Стоянъ. — „Имамъ малко“, каза офицеринътъ. — „А азъ искамъ да имате много и тогава да ви дамъ дъщеря си.“ — „Азъ имамъ малко и вие ще да ми дадете малко и ще станатъ много,“ каза офицеринътъ и позасмѣ са. — „Уший си кесий,“ му каза дѣдо Стоянъ и обхрна на офицеринътъ гръбътъ си.

На Настасия са ареса офицеринътъ и тя замоли баща си да ѝ дозволи да го земе за мъжъ; но дѣдо Стоянъ са разсърди и извика: „азъ не сѣмъ печѣлиятъ своите пари да ги давамъ да ги ѣдатъ калдарѣмъ-челебиете Азъ искамъ да намѣра богатъ зеть; а не голъ офицеринъ.“ — „А азъ друго не ща; ако ма не дэдешъ нему, то ма дай въ манастирътъ да стана калугерка,“ каза Настасия. — „Ще видиме щешъ ли да земешъ друго или не щешъ!“ каза дѣдо Стоянъ и утиде сѣщиятъ денъ.